

Republika Bosna i Hercegovina
 MINISTARSTVO ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE
 SLUŽBA DRŽAVNE BEZBJEDNOSTI
 SEKTOR SDB TUZLA

DRŽAVNA TAJNA

Linijsa rada:02
 Oper.radnici:JM 253,JI 148

Broj: 14-1738
 Datum:

SLUŽBENA ZABILJESKA O INFORMATIVNOM RAZGOVORU

I.IZVOR:MEHANOVIĆ HASMIR sin Nazifa i majke Adile,rodjene Paraganlić, rodjen 24.01.1979.godine u selu Sulica,opština Srebrenica, gdje je imao stalno mjesto prebivališta, zemljoradnik, sa završenom osmogodišnjom školom, ~~Bosniak~~, državljanin R BiH, trenutno smješten kao izbjeglica u selu Babice,opština Lukavac.

Podaci se odnose na okolnosti izvorovog zarobljavanja od strane četnika, kao i kasnijih prilika za vrijeme njegovog boravka u logoru Batkovići.

Sastanak ostvaren dana 09.10.1995.godine u službenim prostorijama SDB Lukavac, u vremenu od 8,00-9,30 časova,a na incijativu operativnog radnika.

Troškova održavanja sastanka nije bilo.

Datum podnošenja službene zabilješke, ~~09~~-10.10.1995.godine.

II.Razgovor obavljen s ciljem prikupljanja novih podataka o načinu stradanja mušlimanskog stanovništva sa područja Srebrenice i šire, od strane četničkih paraformacija, kao i sagledavanje prilika i statusa naših zarobljenih u logoru Batkovići.

III.Na početku informativnog razgovora izvor nam je istakao da ga je pad Srebrenice od strane četnika, dana 11.07.1995.godine, zatekao u selu Sulice, opština Srebrenica, odakle potom čuvši za ulazak četnika u grad, napušta selo Sulice sa svojim poznanicima Djanić Mersadom sin Latifa,1980.godište iz Peći,Kadrić Midhadom sin Fikreta 1978.godište iz Bukovika i izvjesnim Dahmom starosne dobi oko 30. godina,rodom iz Peći, odlazi sa vojskom u proboj ka slobodnoj teritoriji Tuzla.Prije polaska sa vojskom izvor ističe da se rastaje od oca Nazifa i majke Adile, koji su sa ostalim mještanima krenuli u pravcu Donji Potočara. Izvor nam je istakao da su njih četvorica sa vojskom stigli u Buljin u noćnim satima,gdje su ostali do ujutru. Međutim,12.07.1995.godine, odmah je otpočelo granatiranje po pridlošlom civilnom stanovništvu i pripadnicima Armije R.BiH, koji su se u tom momentu zatekli u Buljinu.Tom prilikom kako izvor ističe četnici su tukli iz minobacača,praga i pješadijskog naoružanja, kojom prilikom je ubijeno oko 100 vojnika i civila, medjun kojima je prepoznao ubijenog Velku Osmanovića sina Edhema 1977.godište,rodom iz sela Podševara, dok je medju teže ranjenim prepoznao Ibrahimović Hameda sina Neufa 1973.godište iz Poznanovića, dok ostale ranjene i poginule nije mogao prepoznati, s obzirom da su bili izmasakrirani od granatiranja.

00371774

Nadalje izvor ističe da je nakon prestanka granatiranja po civilima i vojnicima u Buljinu, prilikom izvlačenja ka obližnjoj šumi iznad Buljina na jednoj livadi sa desne strane puta zapazio 20 muškaraca ubijenih, među kojima je bilo i uniformisanih, starosne dobi oko 30 godina, od kojih nije nikog prepoznao. Nakon dužeg zadržavanja po šumama 15.7.1995. godine, stigli su do Jadra i više Jadra u šumi na brdu zapazio je 6. muških leševa izmasakriranih, među kojima je bio i jedan vojnik u maskirnoj uniformi.

Izvor nam je takođe istakao da su prilikom prelaska u Kušlata, dana 18.7.1995. godine, hodajući po šumama uspjeli izaći u Bqljkovac, i na putu kod Bqljkovca video je 5. ubijenih vojnika i civila, a nedaleko u jednom rovu također je naišao na tri ubijena vojnika, starosne dobi od 25-30 godina. Tu kako izvor ističe prenoćili su i 19.7.1995. godine u ranim jutarnjim satima krenuli su šumama u pravcu Memića, te nakon lutanja po šumama dva dana i dvije noći, tj. 21.7.1995. godine, nailaze na četničku zašiju, gdje uspjevaju izbjegći susret i povući se u pravcu željezničke pruge nastavljući put prugom u dužini oko 3 km. U medjuvremenu naišla je četnička patrola sa putničkim vozilom marke JUGO crvene boje, gdje uspjevajući takođe izbjegći susret povlačeći se u šumu, gdje ostaju sve do 24.7.1995. godine, gdje se odlučuju na proboj ka slobodnoj teritoriji Kalesije. Nakon polaska na loo metara ponovo nailaze na četničku zasjedu, na koje su četnici otvorili vatru i teže ranjavaju Džanić Mersada u obje noge, kojeg uspjevaju izvući u obližnju šumu udaljenu od puta oko 200 metara, i tom prilikom mu pružili prvu pomoć, gdje ih četnici 25.7.1995. godine u ranim jutarnjim satima u Osmacima opkoljavaju i zarobljavaju a potom odvode u zatvor u Osmaku koji je bio smješten u jednoj seoskoj kući. Po dolasku u zatvor ispitivani su gdje se nalazi vojska i u kojem pravcu su nastavili kretanje. Nakon kraćeg ispitivanja nastavili su sa maltretiranjem i tučom. Izvora, kao i Kadrić Midhada i Dahmu su tukli željeznim šipkama po glavi, ledjima i drugim dijelovima tijela, dok ranjenog Džanić Mersada nisu tukli, niti su mu htjeli pružiti prvu pomoć. Dahmu su nagonili da kaže gdje je sakrio oružje, nabijajući mu loran na glavu, u cilju priznanja gdje mu se nalazi oružje, tukući ga cijelo vrijeme željeznom šipkom po glavi i ledjima. Nadalje nam je izvor istakao da su sva četvorica u Osmacima zadržani do 19,00 časova, dana 25.7.1995. godine, kada su prebačeni u logor Batkovići. Dolaskom u Batkoviće odmah ih je registrirao MCK, tako da je izvor registrovan pod brojem NO 381156, gdje je dobio odmah izbjegliči karton-knjižicu, i tretman im je bio dobar kako izvor ističe, jer nisu bili maltretirani, tučeni i slično. Za vrijeme boravka u logoru izvor nam je istakao da su svi zarobljenici, sem ranjenika radili na poljoprivrednim imanjima i kod čuvara logora. Izvor nam je istakao da je u logoru Batkovići bilo registrirano 232 zarobljenika, a da je u razmjenu došlo loo zarobljenika, dok su trojica u Satorovićima odbili da prediju na slobodnu teritoriju. Izvor ističe da je sa njim u Lukavac došao Alić Hasan i Alić Halid, braća, a da su u Tuzli ostali Kadrić Midhad, i Džanić Mersad. Na kraju razgovora izvor nam je istakao da su mu srpski vozači prilikom istovara kamiona pričali da postoje još dva logora u Milićima i Vlašenici, da tu ima dosta zarobljenika, da rade isti posao kao i oni, da se prema njima postupa kao i prema nama, da su svi rodom iz Srebrenice i okolnih sela.

Izvor nam je takođe istakao da je izvjesni Sadam, rodom iz Poznanovića kod Srebrenice, bio načelnik brigade u Srebrenici, da je iz logora odveden u Bijeljinu na ispitivanje i da je u Bijeljini ostao mjesec dana pod istragom, i da je ponovo vraćen u logor Batkovići, gdje se i sada nalazi.

00371775

Na kraju razgovora izvor je istakao da je odnos upravnika logora i čuvara prema zarobljenicima bio korektan, i da nije bilo maltretiranja. U razgovoru sa čuvarima Ilijom, Perom, Vasom, Jovom i Branom izvor ističe da su često puta ispoljavali da im je dosta rata, da jedva čekaju da stane i da nastave živjeti kao i prije normalnim životom, jer oni ne žele dalje ratovanje i gineće nevinih ljudi.

IV. MJERE SDB:

U narednom periodu planiramo obaviti informative razgovore i sa ostalim zarobljenicima iz logora Batkovići, u cilju proširivanja saznanja o stradanju muslimanskog življa iz Srebrenice i šire, a koji se nalaze na području opštine Lukavac, kao i sagledavanja prilika i statusa naših zarobljenika u logoru Batkovići.

DOSTAVLJENO:

1x OA Sektora SDB Tuzla,
1x Odjelenje:02

00371776